

J. VICENS VIVES

Barcelona, 13 de Novembre de 1955

Benvolgut amic:

Us dono les gràcies per les atencions que heu tingut amb el meu fill, les quals m'ha escrit fil per randa. Us les dono juntament amb la meua muller. Creiem que si en Pere -com per ara parle en les seves cartes- aconseguix treure fruit de la seva estada aquí, es deurà en primer lloc a vòs: pel bon consell que ens donareu a Perpinyà i per l'encert amb què heu plantejat el problema de l'estada d'en Pere a Cambridge.

Ell està content, del col·legi, de la despesa, de la ciutat, i ens escriu que creu fer grans progressos en l'idioma. Com que és un noi disciplinat i seriós en treurà partit. De totes maneres, em plauria que el pulséssiu alguna vegada i que em diguéssiu -francament- com sembla que va.

Parlant d'affers professionals, m'interessa molt la vostra teoria sobre la pressa del poder pels catalans cap al 1835-1836. Coincideix amb la nostra, i dic nostra, perquè tinc un alumne, un tal Roig, que treballa sobre els papers de la Junta Revolucionaria Catalana d'aquells dos anys. Si us interessa algun detall, demaneu-m'el. Per altra banda, no sé si haureu llegit el treball de Juretschke de què vaig parlar-vos. Si tinc temps, ja que estic fent un curs d'Historia Econòmica d'Espanya a la Facultat d'Econòmiques i em pren molt de temps, penso estructurar aquest any la continuació del meu treball prolegomènic de la generació del 1901. Aquesta segona part és, precisament, l'expansió de la burgesia barcelonina de 1833 a 1858 (de la Revolució als Jocs Florals). En principi serà el meu discurs d'ingrés a l'Acadèmia de Bones Lletres -sempre que m'el deixin fer en català.

Estem organitzant un Comitè d'Estudis. Es quelcom necessari després del desvetllament cultural de les darreres promocions universitàries. Cal endegar-les cap a unes finalitats determinades des del punt de vista ideològic, prescindint de les velles banderes dels vells partits. Aquesta tasca d'unió i agermanament es veu obligada pels nombrosos centres que existeixen aci on es parla en català o bé s'ensenyen coses profitoses amb mentalitat catalana, entre els quals no hi ha a vegades la més mínima vinculació, i pel fracàs de la gent gran, que conserva la tendència cap a la capelleta personal. Coordinar, aplegar, pensar en el dia de demà, és una feina en la que hi ha molt a recollir. I no solament a Barcelona. De les comarques, us en parlaria dies i dies.

.../....

J. VICENS VIVES

Barcelona,

.../....

Organitzar tot aixó és un problema, sobre tot per la molta feina que cau damunt les espatlles dels qui som sol·licitats per a fer-ho. Per aixó la cosa no marxa amb la velocitat que desitjaríem. Perquè els esdeveniments van més de pressa del que hom es pensa, i la virada de la joventud de 19 anys és tan sensacional, que se'n parlarà molt aviat.

Us repeteixo les gràcies. A través del noi p podeu comunicar-me impressions. Les coses essencials, de paraula o per persona de confiança.

Amb el millor afecte de,